

ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ - ਗਿਣਤੀ ਵੀਹ

ਦੂਜਾ ਹਾਏ — ਭਾਗ ਸੱਤ — ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ

Jeff Pippenger

2026-07-29

ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਬਾਈਬਲੀ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਸ਼ਟਾ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਰੰਭਿਕ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਚੌਥੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੇਬਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖੇ। ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਜੋ ਰਾਜਾ ਯਹੋਯਾਕੀਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਬੁਜ਼ੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਯਾਜਕ ਕੋਲ ਕਸਦੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਖੇਬਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਯਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:1-3 ॥

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਤੀਹਵਾਂ ਵਰ੍ਹਾ” ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੂਬਲੀ ਚੱਕਰ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜਾ ਯੋਸਿਯਾਹ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਚਾਲੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਦ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਸਾਡੀ ਬੰਦਵਾਈ ਦੇ ਪੱਚੀਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਚੌਦਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 40:1.

ਬਾਈਬਲੀ ਕਾਲ-ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚਾਲੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਤਾਂ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ 573 ਈ.ਪੂ. ਜਾਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ 573 ਈ.ਪੂ. ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨਬੀ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ 22 ਅਕਤੂਬਰ 573 ਈ.ਪੂ. ਦੀ ਪਤਝੜੀ ਤਾਰੀਖ ਉਸ ਰੇਖਾ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, 5 ਮਈ 622 ਈ.ਪੂ. ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ “ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਮਹਾਨ ਪਸਾਹ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਤੀਹ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਜਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਚਾਹੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਪਦ ਤੱਕ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਯਾਜਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਪਦ ਦੇ ਤੀਹ ਸਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਹੇਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, 622 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਮਹਾਨ ਫਸਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਕੇਤਾਰਥ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਯੋਸ਼ੀਆ ਦਾ ਅਰਥ “ਨੀਹ” ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਹਾਨ ਪਸਾਹ ਇਕ ਯੂਬਲੀ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ, ਜੋ 573 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਯੋਸ਼ੀਆ ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਦੀ “ਯੂਬਲੀ ਰੇਖਾ” 1840 ਤੋਂ 1844 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ। 1840 ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਸ਼ੀਆ ਲਿਚ ਨੇ ਵੀ। 22 ਅਕਤੂਬਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਯੂਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਦੇ ਸਿੰਗ ਦੇ ਨਾਦ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਸਿੰਗ ਦੇ ਨਾਦ ਸਮੇਤ, ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਸੱਬਤ ਗਿਣੀ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਤ ਵਾਰ ਸੱਤ ਸਾਲ; ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਸੱਬਤਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਉਨੰਜਾ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਤੂੰ ਯੂਬਲੀ ਦਾ ਨਰਸਿੰਘਾ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਕਹੀਂ; ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਰਸਿੰਘਾ ਵਜਾਓ। ਲੇਵੀਵਿਵਸਥਾ 25:8, 9.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਦੀ ਯੂਬਲੀ ਰੇਖਾ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਇੱਕ ਰੇਖਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ

ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਯਾਜਕੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਗੁਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਬੀ ਹੈ।

ਨਬੀ, ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਾ

ਤਿੰਨ ਬਾਈਬਲੀ ਪਾਤਰ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਊਦ ਅਤੇ ਯੂਸਫ ਵੀ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਭ ਯਾਜਕ ਹਨ। ਦਾਊਦ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਯੂਸਫ ਯਾਜਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਤ੍ਰਿਅੰਗੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਬੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਬੀ, ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਨਬੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰੀਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਯਾਜਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਐਸਾ ਯਾਜਕ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਾਜਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1840 ਤੋਂ 1844 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 573 BC ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲੀ

ਬਾਈਬਲ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਬਾਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। “ਬਾਈ” ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹਨ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਪਸਾਹ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਲੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਦੀ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣ ਤੱਕ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਪਸਾਹ ਨੇ 1838 ਅਤੇ 1840 ਵਿੱਚ ਜੋਸ਼ੀਆ ਲਿਚ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਕੰਮ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੀਆਂ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪਾਇਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਬਾਈਬਲੀ ਨਬੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਾਈਬਲੀ ਲੇਖਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਖ਼ਾਸ ਤਰੀਕਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ “ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ” ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਓਮੀਗਾ ਹੈ। ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਦਿਨ-ਸਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਅਲਫਾ ਉਲੇਖ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪਹਿਲੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਟਕਣਾ ਆਈ। ਅੰਤਿਮ, ਜਾਂ ਓਮੀਗਾ ਬਗਾਵਤ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਲਫਾ

ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਚਾਲੀ ਦਿਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦਕਿਰਤੀਆਂ ਦਾ ਭਾਰ ਢੇਵੇਗੇ, ਅਰਥਾਤ ਚਾਲੀ ਸਾਲ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਇਸ ਸਾਰੀ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਮੰਡਲੀ ਨਾਲ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ; ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਗਿਣਤੀ 14:34, 35.

ਓਮੇਗਾ

ਤੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਪਾਸੇ ਲੇਟ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਬਦਅਮਲੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖ; ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਤੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲੇਟਿਆ ਰਹੇਂਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਗਿਣਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਅਮਲੀ ਝੱਲੇਂਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਅਮਲੀ ਦੇ ਸਾਲ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਤਿੰਨ ਸੌ ਨੱਬੇ ਦਿਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਬਦਅਮਲੀ ਝੱਲੇਗਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਇਹ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ, ਤਦ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਸੱਜੀ ਪਾਸੇ ਲੇਟ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਬਦਅਮਲੀ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਝੱਲੇਗਾ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਯਹੂਸਲਮ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵੱਲ ਕਰ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਾਂਹ ਉਘਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 4:4-7.

ਕਾਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਦੀ ਨਾਸ਼ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ "ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। "ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ" ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਸੀ, ਅਤੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੀ ਜੁਬਲੀ ਰੇਖਾ ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਬੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਤਾਰੀਖਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਵੀ।

"ਜੁਬਲੀ ਲਾਈਨ" ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਤਿੰਨ ਸੌ ਨੌਂਬੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੇਟਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ। "ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ" ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਵਾਚਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਬਰਾਮ ਲਈ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਬਾਰੇ ਵਾਚਾ-ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਪੁਰਾਣੀ' ਦੇ ਅਬਰਾਮ, (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਬ੍ਰਾਹਾਮ) ਅਤੇ 'ਨਵੀਂ' ਦੇ ਸਾਉਲ, (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ) ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। "ਤਿੰਨ ਸੌ ਨੌਂਬੇ ਦਿਨ" "ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਢੇਵੇਂਗਾ।" "ਅਤੇ" "ਤੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਢੇਵੇਂਗਾ।" ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸੱਜਾ ਪਾਸਾ ਅਤੇ ਖੱਬਾ ਪਾਸਾ ਅਬਰਾਮ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।

ਵਾਅਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ—ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਮੌਤ—ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲ-ਦਿਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਮਸਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਵੱਲੋਂ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। "ਸੁਸਮਾਚਾਰ" ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਮਸਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ ਮਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਲੇਟੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਨੌਂਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ-ਪਰਖ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਾਚਾ-ਬੱਧ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਜੋ "ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਉਸ ਮਿੱਟੀ-ਝਾਡੂ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲੋਂ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੰਦਰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੈਪਸਟੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਯਕ ਅੰਸ਼ ਹੈ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਚਾਲੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਥੇ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਗਿਣਤੀ ਦਾ

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੂਹ ਨੇ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪਰਖ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਰਖਾਂ ਪਾਰ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਾਨਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜੋ ਚਾਨਣ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਚਾਨਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਜੋ ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜੇ ਅਨਿਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ।” ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:10, 11.

ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ “ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ,” ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਮੋਹਰ-ਰਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ “ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।”

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖਾਏ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਸੰਕੇਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ: ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖੀਆਂ, ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ: ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:1-3।

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਈ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਈ ਆਹਾਂ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ, ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਪੁਰਬੀ ਹਵਾਵਾਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਿਵਣ ਵਾਲੇ ਪੱਚੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਛੇ, ਛੇ, ਛੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਤਦ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਅੱਗ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਸਰੂਪ ਸੀ: ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅੱਗ ਹੀ ਅੱਗ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚਮਕ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਹਰੂਬੇ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਆਕਾਰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੱਟ ਫੜ ਲਈ; ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਲੈ ਗਿਆ, ਅੰਦਰਲੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਜੋ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਮੁੰਹ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਈਰਖਾ ਦੇ ਬੁੱਤ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਈਰਖਾ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਮੈਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:1-4.

ਛੇਵੇਂ ਸਾਲ, ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ '666' ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਈ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ “ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ” ਸੀ ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ “ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ” ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਉੱਥੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਖੜੀ ਸੀ, ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਵਾਂਗ ਜੋ ਮੈਂ ਖੇਬਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੋਲ ਦੇਖੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 3:23।

“ਮੈਦਾਨ” ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ, ਜੋ ਛੇਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ, ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ, ਉਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੇਬਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਤੀਹਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਚੌਥੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੇਬਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬੰਦੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਖੁੱਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖੇ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:1।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ” ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਖੇਬਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ “ਵੇਖੇ,” ਉਹ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ, ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੱਕ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅੰਦਰ ਨਿਹਾਰਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਦਾ “ਮਾਰਾਹ” ਦਰਪਣ-ਦਰਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਤਿਅੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾ ਜੋਸੀਆਹ ਦੀ ਉਸ ਜੁਬਲੀ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਸਹ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਸੰਤ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪਤਝੜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇਈਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬਸੰਤ ਅਤੇ ਪਤਝੜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈ-ਬਾਈ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਬਾਈ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਜੁਬਲੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਸਧਾਉਣ ਨਾਲ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਜਨਮ ਨੂੰ ਜੋਸੀਆਹ ਦੀ ਪੁਨਰਜਾਗਰਤੀ ਨਾਲ ਸਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਜੁਬਲੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਜਨਮ ਜੋਸੀਆਹ ਦੇ ਸੁਧਾਰ-ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਹ ਪਹਿਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿੰਚੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਸਪਰ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਟਿਲ ਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਵਾਂਗ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ। ਉਸ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਣਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂਤਰ ਅਵਧੀ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਇ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਠੱਤੀ ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਦੀ ਗੁੱਥੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ 1333 ਤੋਂ 1337, 1449 ਤੋਂ 1453 ਅਤੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਤਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕਰਾਂਗੇ।

“ਯਸਾਯਾਹ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੂਰਗ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜਲਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਿੰਨੀ ਮਹਾਨ ਹੈ।” Testimonies, volume 5, 753.

“ਮਸੀਹ ਆਪ ਹੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਵਿਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ—ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਜੋ ਕਦੇ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਇਆ-ਆਸਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦਿਨ, ਬਲੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼

ਕਰਦਾ ਸੀ (ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਵਗਾਏ ਗਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ), ਅਤੇ ਉਸ ਲਹੂ ਨੂੰ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਛਿੜਕਦਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਸ਼ਕੀਨਾਹ ਸੀ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਮੰਡਪ।”

“ਇਹੀ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਸੀ ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਜਿਸ ਸਾਲ ਰਾਜਾ ਉੱਜੀਯਾਹ ਮਰਿਆ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਰ ਰਿਹਾ ਸੀ’ [ਯਸਾਯਾਹ 6:1–8 quoted]।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1139.

ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਰਸ਼ਨ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। “ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਦਿੱਸਿਆ।” ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੋਠਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਨ,—ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਨੇ ਅਕਸਰ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਚਰਿਤਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰਤਾ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ, ਯਸਾਯਾਹ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਸ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਦਾ ਧਨੁੱਸ਼ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੰਮ ਯਸਾਯਾਹ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇਗਾ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸਵਰਗੀ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਰਹੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੋਠਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਬੋਲੀ ਸੁਣਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਤਾਰਬੱਧ ਕਰਨ; ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਖ਼ਰੀ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਅਤਿਅਧਿਕ ਲੱਗੇ, ਤਦ ਦਿਵਯ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਦਰਸ਼ਨ, ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਉਤਥਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਿੰਘਾਸਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਦੇ ਧਨੁੱਸ਼ ਨਾਲ ਮੰਡਿਤ ਹੈ, ਸੰਤੋਖ, ਨਿਸ਼ਚੈਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਖ਼ਸ਼ੇਗਾ।” Review and Herald, December 22, 1896.

“ਕਬਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਇੱਕ ਬਵੰਡਰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੱਦਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਗ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲਪਟ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਚਮਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਮਾਣਕ ਵਰਗਾ ਰੰਗ ਸੀ।’ ਕਈ ਪਹੀਏ, ਜੋ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਚਾਰ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ‘ਇੱਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਨੀਲਮ ਪੱਥਰ ਦੀ ਦਿੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀ ਉਸ ਸਮਾਨਤਾ ਉੱਤੇ ਉੱਪਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਦਿੱਖ ਵਰਗੀ ਸਮਾਨਤਾ ਸੀ।’ ਅਤੇ ਕਰੂਬਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਆਕਾਰ ਦਿੱਸਦਾ ਸੀ।’ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:4, 26; 10:8. ਪਹੀਏ ਆਪਣੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਦਰ ਜਟਿਲ ਸਨ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗੜਬੜ ਜਿਹੇ ਲੱਗਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਪੂਰਨ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਵਰਗੀ ਜੀਵ, ਜੋ ਕਰੂਬਾਂ ਦੇ ਪਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲੇ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹੀਆਂ ਨੂੰ ਗਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਨੀਲਮ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ, ਸਦੀਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਇੰਦਰਧਨੁਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਦਿਵਿਆ ਦਇਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।”

“ਜਿਵੇਂ ਚੱਕਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਜਟਿਲ ਗਤਿਵਿਧੀਆਂ ਕਰੂਬੀਆਂ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਹੇਠਲੀ ਹੱਥ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਤਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਟਿਲ ਲੀਲਾ ਵੀ ਦਿਵਿਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਕਲੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੋਲਾਹਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ, ਜੋ ਕਰੂਬੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ, ਅਤੇ ਅਣਜਾਣੇ ਹੀ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਆਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੀ ਹਰ ਕੌਮ ਅਤੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਥਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਸਾਹੂਲ ਨਾਲ ਤੋਲਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਭ ਆਪਣੇ ਹੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸਭ ਉੱਤੇ ਸਰਵੋਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

“ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਹਾਨ “I AM” ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਕੜੀ ਵਿੱਚ ਕੜੀ ਜੋੜਦਿਆਂ, ਅਤੀਤ ਦੀ ਅਨੰਤਤਾ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਅਨੰਤਤਾ ਤੱਕ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੁਗਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਫ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅੰਕਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਹਾਲੇ ਆਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।” Education, 178.